

SÀHARA

La visió de les seves dones

Els saharauís, un poble lliure a la recerca de la seva llibertat

La qüestió sahrauí és principalment un tema de descolonització, que s'inicia amb la voluntat d'aquest poble de ser lliure i de concretar-ho assolint la seva independència, tal com ho van aconseguir els altres pobles d'Àfrica, que també van patir la colonització europea.

El seu dret a la independència ha estat i és reconegut des de les institucions internacionals. L'ONU considera el Sàhara Occidental, com un territori a descolonitzar i ja va instar a la potència colonial que l'ocupava, Espanya, a organitzar un referèndum d'autodeterminació, com a pas previ a la seva independència.

Al temps que es produïen aquests esdeveniments, el poble sahrauí també feia evident la seva voluntat constituint i organitzant el seu moviment d'alliberament nacional: el FRONT POLISARIO, el qual primer va haver de lluitar contra la potència colonial, Espanya, i enfrontar-se a l'ocupació il·legal de les tropes del Marroc i de Mauritània després dels vergonyosos acords tripartits de Madrid de 1976, en els quals Espanya va intentar despendre's de les seves obligacions envers els saharauís i la comunitat internacional.

La guerra posterior que van protagonitzar saharauís i el Regne del Marroc (sobretot després de la retirada de Mauritània) i l'alto el foc, sota els auspicis de la ONU amb el compromís de tirar endavant el referèndum d'autodeterminació, no poden amagar una sèrie de realitats:

a) La voluntat de boicotejar repetidament el procés d'autodeterminació per part del regne del Marroc, amb la intenció de consolidar la seva ocupació del territori del Sàhara Occidental i que exploten de forma il·legal amb la complicitat d'Espanya, França i en ocasions de la Unió Europea.

b) La manca de compromís per part d'Espanya de complir amb les seves obligacions envers la ONU, i sobretot, amb els saharauís, d'acabar amb el procés d'autodeterminació del Sàhara Occidental

A nosaltres el que ens preocupa més és la situació del poble sahrauí a partir de l'any 1976, dividit entre els que es van veure obligats a fugir de la seva terra i que perseguits amb napalm per l'aviació marroquina, es van haver d'instal·lar en els camps de refugiats de Tinduf i els que aclaparats per la situació es van quedar als territoris ocupats i que des de llavors pateixen una greu repressió, que no sols afecta els que fan pública la seva voluntat de reclamar els seus drets com a poble i com a persones, sinó que arriba als intents repetits de destruir tota manifestació cultural que es pugui relacionar amb el poble sahrauí.

La cooperació amb el poble sahrauí, per part de l'ACAPS i d'altres ONG, a Catalunya i Espanya i a diferència d'altres cooperacions, té dos vessants: una d'humanitària i l'altra de política.

El vessant polític, parteix del nostre suport inequívoc a la voluntat dels i les saharauís per tal d'obtenir la independència del Sàhara Occidental i en el nostre suport al Front Polisario, com a legítim representant d'aquesta causa.

Per altra banda, també ens obliga a reclamar als partits polítics espanyols i catalans un posicionament clar del conflicte i demanar als governs de Catalunya i Espanya que compleixin amb les seves obligacions. La primera és exigir al govern espanyol el seu suport inequívoc al procés d'autodeterminació. La nostra constatació és que massa sovint les polítiques espanyoles en aquesta zona s'han vist condicionades per interessos econòmics que han volgut afavorir les multinacionals espanyoles establertes al Marroc.

Aquests interessos han volgut convertir en "invisible" aquest conflicte i, sobretot, han volgut amagar la repressió que pateixen els defensors dels drets humans saharauís als territoris ocupats, per part de la policia i l'exèrcit marroquins..

L'altre vessant de la nostra cooperació és la denúncia de la situació que pateixen els sahrauís: la violació constant dels drets humans als territoris ocupats i el confinament en camps de refugiats des de fa 38 anys. Dues situacions veritablement complicades per un petit poble que aspira a aconseguir la seva llibertat.

Per últim, la nostra cooperació també vol millorar el dia a dia dels sahrauís als campaments de Tinduf, desenvolupant projectes sanitaris, escolars i socials, que s'han vist greument afectats per les retallades a la cooperació que ha protagonitzat, en el cas de Catalunya, el govern de la Generalitat.

Reivindiquem la continuïtat de la cooperació catalana amb els sahrauís, que durant anys va ser considerada com a modèlica i la reivindiquem en un moment que els refugiats sahrauís pateixen les seves conseqüències amb la falta de serveis bàsics.

Potser cal recordar aquí les denúncies de l'ONU, reclamant el compliment dels compromisos amb els sahrauís per part de les administracions del nostre país. I també cal recordar la necessitat d'ajudar l'acció de petites i mitjanes entitats, que com l'ACAPS, han demostrat una bona gestió dels recursos assignats.

Finalment, volem reivindicar una solució ràpida a la situació del poble sahrauí i que aquesta ha de passar ineludiblement pel reconeixement definitiu del seu dret a l'autodeterminació. No podem permetre que s'allargui més aquesta situació. No volem que tota una generació de sahrauís pateixi l'exili, sense poder tornar a la seva terra i la repressió generalitzada.

També reclamem a l'ONU, que la missió de pau que encapçala la MINURSO vigili el compliment dels drets humans

Volem destacar en tot aquest procés a les dones, que han tingut i hauran de tenir un paper central, ja que les saharauis doten d'equitat tot el procés i demostren la seva centralitat en la configuració d'una societat justa i lliure.

Associació Catalana d'Amics del Poble Saharauí (ACAPS)

www.acapscat.wordpress.com

Fundació Solidària Flama

www.fundacioflama.cat